

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 32. Stephanus de Langton Archiepiscopus Cantuariensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](#)

golinum Episcopum Ostiensem & Leo- Sæcul.XIII.
nem Presbyterum titulo S. Crucis, de- A. C. 1207.
lectos in Germaniam, tanquam Sacræ
Sedis Legatos, proficisci jussit.

§. XXXII.

*Stephanius de Langthon Archiepisco-
pus Cantuariensis.*

Joannes Ferentinensis anno millesimo Math. Pa-
ducentesimo sexto Sacræ Sedis Lega- ris. eod. an.
tus a Pontifice in Angliam missus, illo
Regno peragrato, haud sane modicam
pecuniæ vim collegit. Ut vero præ- Math. West-
terea aliquid gessisse videretur, Conci- mon. eod.
lium Redingæ, Abbatia celeberrima, die ^{sup. n. 21.}
S. Lucae Festum sequente, nempe deci- Item & Gest.
ma nona Octobris, coagit; tumque
cum suo thesauro recessit. Haud diu
post Innocentius item inter Monachos
Cantuariensis Ecclesiæ, ejusque Episco-
pos Suffraganeos, de electione Archie-
piscopi diremit, cum declaravit, nihil
juris ad eligendum Archepiscopum E-
piscopis esse, iisque æternum silere jus-
sis, præcepit; soli monachi Sede va-
cante Pastorem novum nominarent.
Hæc sententia vigesima prima Decem-
bris anno millesimo ducentesimo sexto
lata est. Anno sequente millesimo
ducentesimo septimo Monachi Cantua-
rienses adversus Monachos fratres suos

Sæcul.XIII. in Curia Romani Pontificis Actionem
A.C. 1207. moverunt de gemina electione Episcopi
 Cantuariæ , cum aliqui Subpriori, alii
 Episcopo Norwicensi suffragati fuissent.
 Ajebant isti, electionem Subprioris va-
 lere non posse, quod istud a minore par-
 te Capituli, clam, & sine Regis conser-
 fu actum esset. Respondebant Adver-
 sarii ; dato, quod illa electio nullius ro-
 boris fuisset, nihilominus expectandum
 fuisse, donec nulla promulgaretur, prius-
 quam pars contraria alium eligeret.
 Unde inferebant, electionem Episcopi
 Norwicensis procul dubio rejiciendam
 esse. Postquam diu multumque dispu-
 tatum, Papa electionem utramque irri-
 tam pronunciavit, atque indignans mu-
 nera sibi oblata , quæ undecim millia
 marcarum argenti æquare dicebantur,
 repulit.

Joannes Rex, datis itineris subsidiis,
 duodecim monachos, quorum princeps
 Magister Elias *de Brand-field* erat, Ro-
 manam miserat, affirmans, recepturum se
 Archiepiscopum, quem elegissent, ipsis
 spondentibus , neminem se alium
 quam Episcopum Norwicensem electu-
 ros esse.

Papa vero, utraque electione abro-
 gata, per Cardinales suos his monachis
 ceterisque Delegatis denunciari jussit,
 ipseque suo ore significavit, libertatem
 ipsis

ip̄is concedi eligendi quemcunq; vel. Sæcul. XIII.
 sc̄opi
 , alii
 sent.
 va-
 par-
 sen-
 ver-
 s ro-
 dum
 ius-
 ret.
 copi
 lam
 spu-
 rri-
 nu-
 llia
 ur,
 iiis,
 eps
 ko-
 se
 osis
 am
 cu-
 o-
 is
 it,
 m
 sis

lent, si modo de gente Anglorum is es- A.C. 1207.
 set, & oneri Episcopali sustinendo ido-
 neus. Mox Stephanum Langtonium
 eligendum proposuit, virum meritissi-
 mum. Namque postquam Parisis diu
 operam scientiis dedisset, Theologæ
 Doctor, Canonicus Cathedralis, & Uni-
 versitatis Cancellarius creatus, ac Ro-
 manam deinde a Summo Pontifice invita-
 tus, Ordini Cardinalium Presbyterorum
 titulo S. Chrysogoni inscriptus fuerat.
 Eum ergo cum Papa in Cathedra Can-
 tuariensi collocandum esse, suassisset, re-
 sponderunt Monachi; se Electionem
 Canonicam sine Regis & Congregatio-
 nis suæ consensu peragere non posse.
 Sed sermonem interrumpens Papa, ve-
 hementer commotus, *scitote, ait, plen-*
nam vobis tunc tantum potestatem esse,
cum Cantuarie estis, sed cum electio-
fit Romæ, in conspectu Sacræ Sedis, con-
sensum Principum non expectari. Quæ
cum ita sint, in virtute S. obedientiæ,
& sub pœna censuræ Excommunicatio-
nis, illum, quem jussi estis, eligite. Mo-
 nachi murmurantes, sed metu turbati,
 consenserunt. Solo Magistro Elia de
 Brand-field imperium detrectante, ce-
 teri omnes *Te Deum Laudamus* decan-
 tantes Stephanum Langtonium ad Altare
 detulerunt, quem Papa Viterbii die

Sæcul. XIII. decima septima Junii suis manibus or-
A. C. 1207. dinavit.

Gest. n. 131.

Ita quidem rem Angli narrant, sed Auctor Gestorum Innocentii Papæ refert; eum, cum utramque antecedentem electionem irritandam esse auguratur, timuisse, ne si monachos ad tertiam electionem peragendam in Angliam remitteret, in eumdem errorem relaborentur, cum Rex libertatem in eligendis Episcopis oppimeret. Quare, inquit, jussit Papa monachos quindecim Fratribus, ex gremio suo delectis, facere potestatem, hac vice Archiepiscopum eligendi, eosque Romanam mittere; quod etiam per literas Regi indicavit. Itaque, gemina illa electione abrogata, præcepit monachis quindecim, ut, se præsente, electionem Canonicam celebarent, tumque, exploratis eorum suffragiis, majorem partem Cardinali Stephano Langtonio favere patuit. Tandem consenserunt monachi omnes, Regis Legatis repugnantibus & omnem conatum ad istud amovendum frustra adhibentibus. Postea Pontifex, Regi Angliae scribens, paterno affectu hortatus est; reciperet electum, faveretque Stephano Langtonio, cuius merita diludabat. Ad Monachos quoque Cantuarienses dedit Epistolam, qua omnes Pastori suo obedire præcipiebat.

§. XXXIII.

Math. dn.
1207.